

● In acest număr ● In
paginile ● In acest
măr 3-4 ● In
pagi nile
● In acest număr ● In
paginile ● In acest

PAGINA ECONOMICĂ ACTUALITATEA

Proletarii din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXII, SERIA II,
NR. 5400

6 PAGINI - 25 BANI

JOI

29 SEPTEMBRIE 1966

Primirea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a tovarășului A. M. Skolnikov

Marti, 27 septembrie, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit pe tovarășul A. M. Skolnikov, membru al C.C. al P.C.U.S., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R. A. M. Skolnikov se află la odihnă în țara noastră, la invitația delegației de partid și guvernamentale române care a vizitat Uniunea Sovietică în septembrie anul trecut.

A fost de față Vasile Vlad, membru suplent al C.C. al P.C.R., șeful secției relațiilor externe a C.C. al P.C.R. În timpul primirii a avut loc o convorbire caldă, tovarășească.

CITIȚI ÎN PAG. A III-A ELOGIU MATERNITĂȚII

100 de tinere soții, care încă n-au devenit mame, răspund la întrebarea: VEȚI AVEA COPII?

HUNEDOARA:

TINERI PE ȘANTIERELE PATRIEI

UN REPORTAJ DE LA BRAZI

A intrat
în funcțiune
furnalul nr. 8

BUN VENIT ÎN FAMILIA CONSTRUCTORILOR

CONSTANTIN BACIU

Veohi șantierist, șeful de echipă Ion Uhaș 11 calificat la locul de muncă în meseria de betonist pe tîndrul Constantin Mihăilă
Foto: I. CUCU

Constructorii siderurgici anunșă o nouă victorie. La furnalul nr. 8 de 1000 m.c., din cadrul Combinatului siderurgic Hunedoara, important obiectiv al cincinalului, s-a aprins focul. Alături de furnaliștii au participat la acest moment festiv și cei care au înălțat modernul agregat: vestiiți constructorii ai întreprinderii de construcții siderurgice din localitate. Timp de aproape 18 luni acești temerari ai schelelor n-au părăsit șantierul, luptînd cu timpul pentru scutirea termenului de construcție.

Volumul de lucrări a fost uriaș. Ele au fost executate de către șantierul specializat ale I.C.S.H. și unele șantiere bucureștene, profilate pe lucrări de automatizare. Pentru că, într-adevăr, întreg procesul tehnologic de la noua furnal este mecanizat și automatizat. În legătură cu proporția lucrărilor și eforturilor depuse de constructori, tovarășul ION ȚIFREA, inginer șef coordonator al lucrărilor de construcție, ne-a spus: „Pentru înălțarea furnalului s-au montat circa 7000 tone de construcții metalice și peste 1600 tone utilaj tehnologic, iar zidarii șanatori au folosit la înzidirea furnalului, preîncălzitoarelor de aici și a difuzorilor conducte, o cantitate de cărămidă refractară pentru transportul căreia ar fi necesare circa 1000 vagoane convenționale de cale ferată”.

Nu mai acest singur agregat va produce, în mai puțin de 20 de zile, întreaga cantitate de fontă realizată în tot anul 1938 la Hunedoara.

ROMULUS LAL
correspondentul
„Scînteii tineretului”
pentru
regiunea Hunedoara

! Orice șantier, înainte de a se naște, trimite o chemare intimă constructorilor săi. Această chemare sună, de cele mai multe ori, cam așa: „În localitatea X, se va construi, începînd cu data de..., un mare obiectiv industrial”. Zeci de tineri bat, în zilele următoare, la poarta șantierului pentru a participa la construcția marelui obiectiv. Chemarea aceasta, născută în primii ani ai construcției socialiste, pe șantierul național al tineretului, s-a transformat în decursul anilor într-o tradiție cu care ne mindrim: zeci de mii de tineri au îmbrățișat meseria de constructor.

Șantierul patriei — prin amplul program de investiții stabilite de Congresul al IX-lea al P.C.R. — adresează acum tinerilor din nou această chemare. Marile construcții ale cincinalului care și-au deschis sau își vor deschide în anii următori porțile, au nevoie de mii de brațe de muncă. Rezoluția Congresului al VIII-lea al U.T.C., ca un ecou al acestei chemări, cere organelor și organizațiilor U.T.C. să recruteze și să recomande tineri pentru a merge să lucreze pe șantierul marilor obiective industriale.

Ce poate fi mai frumos pentru un tînar decît să poată spune: „cînd am venit aici, era un cîmp gol, lung și lat cît vedea cu ochii. Prioiți ce-am ridicat eu aici!”

Acum, merg mai departe, ridic alte construcții (eul lui e întotdeauna un eu colectiv), uzine, hidrocentrale, re-actoare...”

Șantierul oferă acest romantism autentic, robust, dar nu oricui, ci, în primul rînd, acelor care-i oferă, la rîndul lor, bărbăție, fermitate și hotărîre în muncă. Pentru că, și acesta este adevărul, munca pe șantier nu este deloc ușoară. Frumusețea ei, marile satisfacții pe care ți le produce ea, vin tocmai din faptul că întotdeauna se ia totul de la început, de la cota „zero”, cum spun constructorii. Și oricînd începuți să simțiți eforturi mari, greutăți, chiar și anumite sacrificii. Dar tocmai învingerea lor — și ridicarea construcției la „cota maximă” — dă meseriei de constructor noblețe și romantism.

Familia constructorilor de la „Brazi” — unde se află unul din cele mai mari șantiere industriale din țară — și-a mărit rîndurile. Au sosit aici, în ultimul timp, zeci de tineri. Cei mai mulți dintre ei au venit din satele regiunii de la Mizil și Buzău, de la Teleajen și Tirgoviste, recrutați și re-

ELENA ADAM

comandați de organizațiile U.T.C.

Cum i-a primit șantierul pe noi veniți? Ca o familie care se bucură ori de cîte ori își înmulțește rîndurile, care este gata în orice clipă să arate aceeași dragoste și căldură celor nou veniți ca și celor vechi.

Să ne oprim, de pildă, asupra momentului sosirii pe șantier. El este — și toți ti-

C. PRIESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

Temperaturi

Exista, mai întii, o temperatură a camerei: 36 grade Celsius. În ciuda climatului subalpin al Dejului și al modernelor instalații de la cel mai nou combinat de hirtie din țară, termometrul nu voia să uite de apropierea imediată a fierbîtorilor. Era, epoi, temperatura vîrstei: 18 ani, e-lanuri, ambiții, dragoste pentru meserie și încă o dragoste, care locuiește la Ichișu de Jos. Și mai era o temperatură, de data asta tot în grade Celsius, care te făcea să asuzi numai cînd o pronunțai: 35 grade. S-a petrecut nu de mult: fierbătorul, care primește indeobște aproape 35000 kg de tocătură lemnoasă, a refuzat să treacă de 1370 kg. În

FOTOGRAFE

uriazul recipient (115 metri cubi!) a nimerit, scăpată pe benzile transportoare, o rană de fier. Fluzul s-a întrerupt. Și normal ar fi fost să rămîna așa, întrerupt, vreo 4-5 ore, pînă cînd rădărea ar fi permis scoaterea obiectului nedorit. Numai că acest „normal” ar fi însemnat o pierdere gravă de timp pentru schimbul doi. Iar schimbul acesta, în care vîrsta maximă este de 20 de ani (cu excepția „bătrînelului” maistrului Ilie Goga, de 30 de ani) a declarat război timpului încă de pe vremea cînd secția a început să funcționeze, adică de vreo 7-8 luni (am uitat să vă spunem că în acest combinat, încă nedat integral în folosință, un an înseamnă istorie, iar doi ani preistorie). Așadar, erau la mijloc două ore, care puteau fi salvate. Și temperatura era 55 de grade. Și Vasile Rusu avea 18 ani.

Acesta au fost premisele marii aventuri. Fie-ne iertată expresia, cam senzațională, dar cînd am vorbit cu Vasile tocmai se pregătea să merge, după schimb, la cinematograful, să vadă „Fantomas”. Adorî și venturile pe ecran, le adorî în cîrpi, îi place teribil cînd Jean Marais face un salt de zece metri și cînd îi însoțește pe eroii lui Jules Verne spre centrul pămîntului. De aceea am folosit, din respect pentru gusturile literare ale vîrstei lui, cuvîntul „aventură”. Dar, ca să fim drepiți, în clipa aceea Vasile Rusu nici nu se gîndea la Jean Marais. Se gîndea, sublim de prozatic, la to-

I. HRISTEA

(Continuare în pag. a IV-a)

TELEGRAMĂ

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Secretar general
al C.C. al Partidului Comunist Român

Tovarășului CHIVU STOICA

Președintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

Tovarășului ION GHEORGHE MAURER

Președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Socialiste România

În numele poporului vietnamez, al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, al Adunării Naționale și guvernului Republicii Democratice Vietnam și în numele nostru personal, vă mulțumim sincer pentru urările calde adresate cu ocazia celei de-a 21-a aniversări a creării Republicii Democratice Vietnam. Poporul vietnamez a beneficiat și continuă să beneficieze de sprijinul călduros și ajutorul poporului, al partidului și guvernului Republicii Socialiste România frate, atît pe plan moral cît și material, în construirea socialismului în Vietnamul de nord ca și în lupta contra agresiunii americane, pentru apărarea Nordului, eliberarea Sudului și realizarea reunificării pasnice a patriei noastre.

Cu această ocazie, vă adresăm sincere mulțumiri pentru acest ajutor și sprijin prețios. Dorim ca poporul român frate să obțină, sub conducerea Partidului Comunist Român, noi succese și mai mari în construirea socialismului în România și în lupta pentru apărarea păcii în Europa și în întreaga lume. Fie ca prietenia și cooperarea frățească între cele două popoare ale noastre să se consolideze și să se dezvolte din ce în ce mai mult.

HO ȘI MIN,

Președintele C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam,

Președintele Republicii Democratice Vietnam

TRUONG CHINH,

Președintele

Comitetului permanent al Adunării Naționale a Republicii Democratice Vietnam

FAM VAN DONG,

Primul ministru al Republicii Democratice Vietnam

ALEGERILE

SPECIFIC
ÎN ACTIVITATEA
ORGANIZAȚIEI
U. T. C.
LA ÎNCEPUT
DE AN ȘCOLAR (II)

Continuînd discuția noastră despre specificul muncii organizației U.T.C. în primele zile de școală, dăm cuvîntul asupra pregătirii și desfășurării adunărilor de alegeri tovarășei Eugenia Mîndiță — secretar al Comitetului orășenesc București al U.T.C.

— Înainte de a vorbi, însă, despre acest însemnat eveniment din viața organizațiilor U.T.C., cred că e bine să mă refer la planificarea activității — operație pe care comitetele pe școli și birourile U.T.C. pe clase au început-o imediat după deschiderea cursurilor, continuînd-o și în prezent. Din acest an, planurile de muncă se întocmesc pe un trimestru. Aceasta înseamnă obținerea unui prețios cîștig de timp și, totodată, posibilitatea desfășurării unei

activități de perspectivă în care succesiunea acțiunilor prevăzute poate fi urmărită cu multă claritate, în vederea obținerii eficacității educative necesare. Este de mare importanță ca la întocmirea unor asemenea planuri de muncă să se țină seama de experiența anilor trecuți, și, în același timp ele trebuie să reprezinte o sumă a preferințelor aflate prin sondaje întreprinse în rîndul elevilor. Numai așa se poate presupune că planul de muncă reflectă specificul unui colectiv sau altul, valorificînd la maximum calitățile lui, stimulînd-le. Ținînd seama de aceste criterii, în numeroase școli s-au întocmit planurile trimestriale. Comitetele U.T.C. de la liceele „Matei Basarab”, „Dr. Petru Groza”, „Gheorghe

Sincai”, „Nicolae Bălcescu”, de la Grupul școlar „Iosif Rângaheț” liceul economic „Mihai Eminescu” și din alte școli au folosit aceste zile de început ale anului școlar pentru a consulta activul, uteciștii, numeroase cadre didactice ce pot fi realizate în primul trimestru. Aceasta le-a ușurat activitatea de concepere și elaborare a planului de muncă. Pentru organizațiile claselor a XI-a, la anii II și III ai școlilor profesionale și tehnice elaborarea planurilor de muncă a fost mai ușor de realizat; evident, și în celelalte organizații de bază se desfășoară o activitate colectivă, de concepere a muncii în trimestrul care a început.

Tot acum se elaborează și planul comun al conducerii școlii și organizației U.T.C. privind activitatea educativă. Temeinicia, seriozitatea unui asemenea plan rezultă din consultarea largă a elevilor în vederea cunoașterii preferințelor, pentru a se determina gradul exigențelor pe care le a faț de această activitate. Activul U.T.C. trebuie să țină seama de condițiile concrete ale muncii în fiecare școală, să aibă în vedere varietatea tipurilor de școli. În același timp vîrsta elevilor va determina acțiuni diferențiate care se vor deosebi în raport cu categoria de elevi cărora li se adresează. Intre preferințele elevilor claselor a VIII-a, care de abia au ieșit din pionierat și ale celor din clasele a XI-a, care își hotărîsc de-acum viitoarea profesiune există o foarte largă gamă de preocupări, că-

MARIETA VÎDRAȘCU

(Continuare în pag. a IV-a)

LINA DE AUR

Deși Dobrogea nu se aseamănă cu tărâurile Colhidei, comuna tinuturilor acestora fiind doar apropierea albastră a Mării Negre, aici crește, ca să spun așa, adevărată lină de aur. Pe care, poate, au căutat-o argonauții înfruntând nenumărate pericole... Intinderile dobrogene, cimpul punctate pe alocuri de cocoșele bilinde ale colinelor — care dau impresia că sub pământ ar fi împietrit cine știe cînd adevărate caravane — sînt de multă vreme cunoscute ca locuri nimerite pentru oierii. Oierii de grăbit ar fi călătorii să ajungă lîngă apele cîntătoare ale mării, privirea îi este mereu și îndelung reținută de numeroase și bogate turme: cirezi de vite din rasa Rosie dobrogeană și turme de oi cu nume ciudat de sonor, nobilizar așa spune: Merinos de Palas. Să facem cunoștință cu reprezentanții acestei uriașe familii care, deși are caracteristici pînă de noblețe, genealogia ei numără foarte puțini ani. Berbecul Merinos de Palas are, pentru rasa lui, calități fizice excepționale. Pieptul larg, puternic, picioarele scurte dar musculose, urechile de formă și poziție imobilă, aspră — iar coarnele dublu și masiv răsucite, în care uriașul animal investeste o energie bazată pe 120—135 kg. Acest trup imens este încălzit iarna de lîna cea mai fină al cărei fir subțire, rezistent și elastic, reprezintă idealul țintit de către toate fibrele sintetice. De fiecare dată cînd vine perioada toaletei de primăvară un singur exemplar „dezbrăcat” un costum cîntărit între 20—24 kg.

„KILOMETRI” RECOLTELOR VIITOARE

IAȘI (de la corespondentul nostru)
De la Albița la Fiecița în bîrta-nă luncă a Frutului se aude frământul propriu marilor șantiere. Screperile, buldozerele, grederile și oamenii au pornit lupta pentru a smulge mlaștinilor aproape 20.000 hectare de pe care, potrivit calculelor, s-ar putea asigura hrana întregii țări pe mai multe zile. Primul din cei aproape 70 km de dig, înalt de 4 metri, se apropie de sfîrșit. Vor fi mutați din loc în scopul recuperării terenurilor inundate, peste 4.000.000 m.c. de pământ, iar coturile rîului, acolo unde malul este mereu măcinat, vor fi îndreptate și întărite. Cinci stații de pompare vor asigura irigațiunea pe canale a apelor necesare irigațiilor; vor fi organizate peștele de protecție; se vor amenaja lacuri de acumulare etc.

Finere talente

Foto: G. PREPELITĂ

„SPECTACOLUL VITRINEI”

Am încercat să-mi închipui cîndva un oraș fără vitrine. Oamenii săi treceau pe străzi grăbiți, fără acel răgaz reconfortant al pasului și al privirii, înaintea lumii multicolore, variate și îmbietoare a vitrinei lor. Imaginea nu mi s-a părut nici puțin apăsătoare decât aceea a unei străzi cu fațada caselor oarbă, fără ferestre. Pentru că, în afara funcției sale practice, de prezentare a exponatelor și atragere a cumpărătorilor, vitrina mai are și rolul de a înviora, de a înfrumuseța și individualiza imaginea cotidiană a străzii.

Estetica vitrinei ocupă astfel un loc important în cadrul frumosului cotidian, atît ca obiect de contemplare estetică cît și ca mijloc de formare și educare a gustului pentru frumonia.

o alternare a magazinelor de profil diferit spre a nu se alege în păr sau pe umăr lumina de apus a unei frumoase vitrine oglindesc prompt evenimentul, sintetizîndu-l în petălele de carton, armonizate cromatic pe o stofă mai plină, sau în metamorfoza naturală a multicolorelor rochițe de vară, în umbrele, pălării și pardesii.

O condiție esențială pentru constituirea valorii estetice a vitrinei o reprezintă simplitatea, lapidăritatea limbajului specific prin care ne comunică mesajul ei comercial. Încercarea să cu exponate numeroase, de dragul de a prezenta „totul”, duce la rezultate inestetice. O rezolvare optimă va recomanda marfa din magazin printr-o formulă simbolică.

ESTETICUL CITADIN

Am încercat să-mi închipui cîndva un oraș fără vitrine. Oamenii săi treceau pe străzi grăbiți, fără acel răgaz reconfortant al pasului și al privirii, înaintea lumii multicolore, variate și îmbietoare a vitrinei lor. Imaginea nu mi s-a părut nici puțin apăsătoare decât aceea a unei străzi cu fațada caselor oarbă, fără ferestre. Pentru că, în afara funcției sale practice, de prezentare a exponatelor și atragere a cumpărătorilor, vitrina mai are și rolul de a înviora, de a înfrumuseța și individualiza imaginea cotidiană a străzii.

Estetica vitrinei ocupă astfel un loc important în cadrul frumosului cotidian, atît ca obiect de contemplare estetică cît și ca mijloc de formare și educare a gustului pentru frumonia.

o alternare a magazinelor de profil diferit spre a nu se alege în păr sau pe umăr lumina de apus a unei frumoase vitrine oglindesc prompt evenimentul, sintetizîndu-l în petălele de carton, armonizate cromatic pe o stofă mai plină, sau în metamorfoza naturală a multicolorelor rochițe de vară, în umbrele, pălării și pardesii.

O condiție esențială pentru constituirea valorii estetice a vitrinei o reprezintă simplitatea, lapidăritatea limbajului specific prin care ne comunică mesajul ei comercial. Încercarea să cu exponate numeroase, de dragul de a prezenta „totul”, duce la rezultate inestetice. O rezolvare optimă va recomanda marfa din magazin printr-o formulă simbolică.

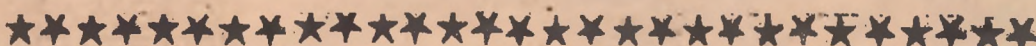
Cansfăuire pomicolă

CLUJ (de la corespondentul nostru).
La Bistrița s-a început cu consfăuire pomicolă la care participă specialiștii din pomicultură, de la stațiunile horticoale Cluj și Bistrița, de la Institutul Agronomic „Dr. Petru Groza” din Cluj, ingineri de la consiliile agricole raionale și de la Uniunile cooperativei agricole de producție, precum și 200 de alți specialiști.

În timpul consfăuirii se urmăresc probleme legate de înființarea noilor livezi, insistîndu-se asupra celor de tip intensiv. Se debatează, de asemenea, problema aplicării complexului de măsuri agrotehnice în plantațiile tinere.

În regiunea Cluj, față de anul 1962, livezile de pomi fructiferi au crescut de la 18.700 hectare la 32.150 hectare, urmînd ca prin noile plantații în masiv să se ajungă la peste 45.000 hectare. Numai în cooperativele agricole de producție suprafețele livezilor a crescut în aceeași perioadă cu aproape 9.000 hectare și va ajunge în anul 1970 la aproape 29.500 hectare. (I. Rusu)

VICTOR MAȘEK

Pe Dunda, la Turnu Severin

Descoperire arheologică

Lucrătorii Muzeului raional Slatina au descoperit pe malul drept al Dirjovului, la Brebeni, o agrașă turnată din bronz, piesă care atestă tradițiile culturale romane pe teritoriul regiunii Argeș. Piesa, care impresionează prin frumusețe, poate fi considerată produs al unui atelier bizantin.

veni, din tezaurul descoperit recent în comuna Prișeaca. Purtaoarea acestor podobe bizantine era populația străromânească din secolul al 7-lea, relativ numeroasă în această zonă, la care tradițiile culturale romane erau puternice și în așezările cărora obiectele bizantine sînt frecvente.

Ne-am propus să scriem un articol despre activitatea turistică din Borssec în care să nu nominalizăm nici o persoană. De ce? Pentru că, așa cum e organizată aici, două, trei sau șapte nume de responsabili, ghizi sau șoferi ai O.N.T.-ului ar fi un fel de „șepși ispășitori” nevinovați, problema comportîndu-se considerată mai amplă.

După cum se știe, frumoasa stațiune de odihnă și tratament Borssec — „perla Carpaților răsăriteni”, cum i se mai spune — constituie prin așezarea sa o minunată bază de excursii. De aici, în două zile și jumătate — trei zile se poate pleca pe închinătoarea vale a Bistriței pînă dincolo de Vatra Dornei și mai departe, la mîntăștile din nordul Moldovei pînă la Putna. Se pot vizita în două zile Lacul Roșu cu Cheile Bicazului, întinerit și cochetul oraș al lui Hoșop de la poalele Pietricății, Cozlei și Cernegurei, mîntăștile de la poalele munților Stănișoarei, vestigiile cetății Neamțului și melegurile copilariei lui Creangă. Pe la virful Bucinului și pe sălbăciea vale a Tîrnavei Mici se ajunge la Praid, Sovata, Tg. Mureș. Nu mai vorbim de faptul că, fiind doar la 37 de kilometri depărtare de comuna Bistrișcioara, așezată pe malul lacului Bicaz, Borssec oferă tinerilor și vîrstnicilor aflatii la odihnă posibilitatea unor fru-

moase ascențiuni pe cărările de piatră ale Ceahlăului. Chiar și amatorilor de frumos nenumărate trasee de excursii. Din păcate, nici din punct de vedere propagandistic și nici practic, posibilitățile și cerințele nu sînt valorificate corespunzător.

Să ne referim mai întîi la obiectivele turistice din imediata apropiere a stațiunii. În partea de nord a Borssecului se află masivul Făget pe care, în locul numit Făgetel, se află cei mai bătrîni fagi din țară.

NOTE DE LECTOR

Ana Barbu :

„NUNTA DE ARGINT”

(Lucaefărul)

Volum de exerciții literare, vîndînd destulă dexteritate în meșteșugul prozei de mici proporții. Între notația de atmosferă, de comportament, sugestia psihologică sau comentariul liric, raporturile și proporțiile se stabilesc cu fericiată degeajare, realizînd mult dorita autenticitate.

Ana Barbu e preocupată de secretele tensiunii interioare ce agită și alimentează relațiile între oameni. Prietenii, soții, logodnici, părinți și copii — personaje sale își subrezesc legăturile prin suspiciune, dezacord, contrapunct sau ostilitate, dar nici o dată nu ajung la totală emancipare. Copii, prematur lucizi, iubiți cu zgîrcenie și capricii, la care nevoia de afectivitate e severă, agresivă („Melodie inversă”, „Nunta de

concesiv, suferînd acuns de imperfecțiunea raporturilor umane. Ana Barbu nu e preocupată de marile crize ce duc la deznoaminturi categorice ci de mișcările interioare infirme, tăcute și ascunse, care debiliză fără să distrugă.

Pasiunea autoarei pentru operațiile infime, pentru multele zecimale ale sentimentelor nu e lipsită de primejdie: dacă deseori adevărul uman e frapant în manifestări infime, nu rareori zona minusculului este sterilă: atunci cînd, faptele se consumă mic, scurte și reci, lipsite de reverberații. Între mînant și derizoriu distanța e imperceptibilă, dar diferința categorică. Obsesia subtilității are o vicleană alunecare spre vid.

Maia Belciu :

„BLANA DE FOCĂ”

(Editura pentru literatură)

Permanența personajelor, convergența epică realizează unitatea acestui volum de proză, ce are aparența unui roman demonstrat.

Prin cadrul social-economic, prin ambianța umană și vigoarea stilului, lucrarea Maiei Belciu se situează pe coordonatele cele mai pregnante ale literaturii ardelenice. Regăsim aici deformarea ființei umane prin dilatarea monstruoasă a instinctului economic. Maia Belciu deschide însă și orizonturi noi în universul satului ardelen (mai precis bănețean): accentuată disponibilitatea față de mister. Personajele sînt neliniștite de necunoscut, trăiesc în luptă cu taina sau se mișcă impozerabile, în zone fantastice. Pentru acești oameni lumea nu se termină la hotarul satului; ea cuprinde orașe, țări

străine, oceanul, ghețurile și noaptea veșnică. Gospodăria, sedentă și economic, își alege soarta; refuză conștient migrația neîntrepută a „vândrașului” — dezrădăcinatul ce străbate lumea gustînd bucurii aspre și riscante. Cartea urmărește o dramă: revolta tardivă a aspirațiilor omenești, camuflate și chinute de principii economice.

ILINA GRIGOROVICI

TURISM ÎN EȘANTIOANE

Din nefericire, ghidul nu arată nimic din aceste monumente de natură. Ajuns sus, el a mintește doar că virful Făget are 1443 de metri, că la nord se află depresiunea Bilbor, munții Căliman și că, traversînd Călimanul, se ajunge la Vatra Dornei... În 7 ore. Apoi, pe fundalul Călimanului, se grăbește să facă un film întreg de poze amatorilor de amintiri, pentru că ghidul nu-i altcineva decît el, mai tînăr dîntre fotografi stațiunii. Cu o deosebire: cinele este facultativ, pentru că, jos, cînele-lup, pălăria, centura și pistoalele de cow-boys sînt recuzi-

tă... obligatorie. Și cam atît pe Făget. Singurul divertisment în ploaia, care te poate surprinde sus și te poate face plîngi jos buriele.

Spre sud se află, la numai 20 de minute de Borssec, două formațiuni carstice interesante: „Grota urșilor” și „Peștera de gheață”. Dar la nici una — printre miile de nume ale unor oameni care nu au găsit alt mijloc de a intra în posterie decît săpînd în stîncă și scriind cu tot felul de vopsele, unele chiar și în ulei — nu găsești o plăcută cu pla-

deocamdată inaccesibile unui mare număr de turiști.

Cum sînt organizate majoritatea excursiilor de către unitatea din Borssec a O.N.T. „Carpați”? Pe un panou apare afișul care anunță că, zicem, două zile la Bicaz, Piatra Neamț, Tg. Neamț etc. Oamenii se înscriu, fac toate pregătirile dar, cu 2-3 zile înainte de „start” încep să apară incertitudinile: ba că nu-i masină, ba că nu-i șofer, ba că nu se mai face, ba că se face luni în loc de sîmbătă sau joi în loc de duminică. O întregă

cel Mare sau cei de pe vremea lui Ștefan Tomșa? Ne mai arată și un cîmîrit tot „de pe vremea tătarilor”. La Lăzarea trecem cu 80 pe oră pe lîngă ruinele unor fortificații și la Gheorghieni... iar pînă la Lîngă virful Gîngrați începem consumarea ființului din cășeta... ghidului. Străbatem Cheile Bicazului în fugă. Noroc că unii au avut inspirația să vină pe jos și trebuie să așteptăm. Ghidul, între două declarații ale aparatului, ne informează că Piatra Bardoșului (sau Piatra Altarului) se mai numește „Piatra Republicii” și că are 1442 de metri. (Observați consecvența în relația Făget—Piatra Bardoșului! În realitate, stîncă atînge cota de 1120 metri). Pe Jugă în Piatra Neamț, pe Jugă în Piatra, nu mi vedem Ceahlăul, nici ghicim la lumina fulgerelor și... cam atît.

N-am putut admira nici lacul de acumulare, nici Valea Bistrișcioarei, pe la pasul Tulgheș. Cel mai cîștigat rămîne „ghidul” care a „marcat” vreo 40-50 de poziții.

Responsabilul agenției din Borssec, a O.N.T.-ului, ne-a sfătuit să nu tragem o concluzie din asta. Nici nu o facem. Cele scrise mai sus nu sînt decît constatări concrete, pe marginea unor scrisori de la cititor. Concluzia mea are dori să le tragă forurile în drept și, dacă s-ar putea, să ni le comunice și nouă.

Ing. ARTUR IOAN

Brașov: Cartierul „Steagul roșu”

PAVEL AIOANEI

- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre

TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

ELOGIU

ANCHETA NOASTRĂ • ANCHETA NOASTRĂ

MATERNITĂȚII

Înți luni, ziua copilului de anul acesta, a rămas în urmă: înaintăm în timp pășind pe bulevardul vegetale, care amiros a toamnă blândă și lungă, cu ploii policrome de soare. Și totuși, ca niciodată până acum, în aceste zile ne gândim la copii. La copiii pe care-i avem, cărora le păzim somnul în penumbra de vis a leagănelor, la copiii cărora le așezăm, dimineața, ghiozdanii subțiri și cărora statul le-a deschis porțile înalte și albe ale templelor cărții. Ne gândim, de asemenea, la copiii pe care-o să-i avem, noi — cei care deja am încheiat familiile — sau acei tineri și tinere care abia-și dau mina descoperindu-se ca logodnici, ca soți, — ca viitori părinți.

Este în firea societății noastre socialiste, a tuturor cetățenilor unei țări, care se gândește cu ația atenție la viitor să se îngrijească de generațiile care, sub ochii noștri, se ridică și pornesc în viață. Copiii! Cum îi creștem? Cum îi educăm? Cum ne îngrijim să asigurăm schimbul care ne va urma?

Efectul dezbaterilor de idei care au loc se vede de pe acum: aproape nu există încă sau încă puțin la vîrstă căsătoriei și familiei, care să nu-și fi pus întrebări privind propriile îndatoriri și responsabilități de actual sau viitor părinte. Primele noastre sondaje de opinie — publicate în pagina de față — arată mai mult: că înșiși formularea acestor idei acționează puternic în favoarea conceptului de familie trainică, cu mai mulți copii, bazată pe dragostea și sprijinul dintre membrii ei, așa cum e vechea tradiție a familiei românești.

Duminică, soare. Ce e mai firesc să începi o anchetă despre părinți decît să-ți iei de mină propriul copil și să pornești în doi pe stradă? Iată-mă, deci, împreună cu fiica, față în față cu primii „eroi” ai prezentei discuții, doi soți care (nu-i nici o supărare!) declară că s-au abătut din drumul lor nu atât pentru ca să-și salute vechea cunoștință, cît ca s-o ia „măcar un pic” în brațe pe „păpușa” de un an și nouă luni. Fetita, însă, cu pronunțat spirit de atracție spre mămică și tăcut, nu se lasă ademinită de promisiunea unei punguțe cu bomboane, nici de „ursulețul pe care-l are tanti acasă”, și, privindu-l războinic pe cei doi, le comandă să plece.

AM PROMIS UN BUCHET DE FLORI

— Ești o răutate, se supără în glumă tinăra femeie. Peste câteva luni o să vrei să fie în brațe bebelușul meu, și n-o să-ți dau!

— Faceți un copil? Dar ce s-a întâmplat? Vă știți demult hotărîți să nu încercați această „experiență”? Poate discuțiile care se poartă în ultimul timp?

— Și da și nu. Ca să fim sinceri multă vreme ne-am zis că sintem prea tineri ca să avem un copil, că n-o să fim în stare să-l creștem. Pe urmă ne-am convins că e mai bine să nu ne legăm la cap și ră-

măsesem la concluzia aceasta pînă acum citeva luni cînd deja se auzea că va fi necesară o reglementare a întreruperilor de sarcină. Atunci aproape m-am speriat. „De ce, ne ziceam, trebuie să facem un copil pe care nu-l dorim?”

Pînă la urmă ne-am pus însă întrebarea și altfel: într-adevăr, noi nu dorim un copil? Răspunsul a fost, dimpotrivă,

adevărul despre ei era, de fapt, altul, au renăscut în ei visuri pe care aproape nici nu le bănușiseră și așteptau de pe acum evenimentul cu o vibrație atît de firească încît ei înșiși se emoționau.

— Nici nu știu ce s-a petrecut cu mine, mărturisise tinăra soție, viser de-adevăratelea la clipa cînd îmi voi vedea copilul, mi se pare că și soțul meu alți tineri familii fără copii, și deosebi cu tinerele soții, ne-au convins încă o dată că în foarte multe cazuri discuțiile purtate în ultima vreme despre copii fac să se aprindă sentimente la fel de omenești.

Am cunoscut-o în sectorul VII al Fabricii de tricotație și confecții București, pe Lucia Cristofovici, o tinăra de 25 de ani, al cărei chip arată multă sensibilitate, și care ne-a povestit că soțul îi reproșează (în sensul bun al cuvîntului) vina de a nu avea încă un copil. „Dacă mă ascultai pe mine, îi zice, copilul avea acum doi ani, mergea deja prin casă. Ce bucurie putea să fie mai mare pentru noi?”

— Dar, de fapt, de ce n-ați vrut să aveți copii?, am întrebat-o.

— Nu este vorba că n-am vrut. Mă gîndeam numai să nu mă grăbesc. Fiindcă, în realitate, mi-s tare dragi copiii. Știe și soțul acest lucru, poate de aceea îmi și spune că nu înțeleg de ce trebuie să amînăm...

— Pentru mine, ne spunea și Ion Maria, muncitoare în același sector, a fi mamă mi se pare lucrul cel mai firesc: am 21 de ani, m-am căsătorit numai de un an, dar și eu și soțul meu încă de la început ne-am dorit doi copii. Așa am învățat de la părinții noștri, că acela care n-a dat el însuși naștere altui viitor simte că trăiește cu adevărat...

— Nici nu-și dau seama ce e n-au copii, spunea și tinăra Maria Bătăila, ce înseamnă pentru o familie să apară alături de soți cea de-a treia persoană: pe noi ne-a schimbat complet și avem o fetiță abia de 8 luni. De tot atîta timp casa noastră este de o mie de ori mai bogată, mai veselă, copilul ne-a arătat — cu toate grijile pe care i le purtăm — că avem într-adevăr un rost pe lume.

„De veghe”

Foto: HEDY LÖFFLER

A FOST PROASTĂ MAMA, SAU E LAȘĂ FATA?

Marcela B. este ceea ce se poate numi simplu o femeie. E secretară în unul din birourile unei instituții. Are 28 de ani și a împlinit patru ani de căsnicie, fiind la o doua familie.

— M-am ferit de copii cît am putut, ne spune cu gestul unei străine absolute de povestea în cauză.

— „Ferit” De ce?

— Să-mi urle-n cap?! Expresia ne-a făcut să ne încurcăm. Pentru cine e părinte, reducerea copilului la irascibilă păveră cî singurul lui aport în casă este că... tipă, este de-a dreptul respingătoare. Ne-am permis, deci, să răspundem în consecință.

— Letați-ne pentru impolitetați dar — foloșindu-vă — propria formulă — dumneavoastră n-ati „urlat” niciodată cînd ati fost mică?

— O, erau alte vremuri. Ce rost aveau pe atunci soții decît să toarne la copii...? Eu m-am căsătorit ca să-mi trăiesc viața, nu ca să spă scutece. N-o apreciez deloc pe mama care a fost de-a dreptul o proastă: a născut nu o puștin de 6 copii. Închipuiți-vă ce urlătoare! Iată, deci, și o altă optică. O optică, sintem

siguri, nu atît de greu de schimbat (nu există om, se spune, în care să nu se poată găsi sentimentul de părinte), dar înfîlțirea cu persoane de acest fel nu poate să nu te îndemne la citeva semne de întrebare.

Dintotdeauna femeii i-a fost caracteristică sensibilitatea maternă, pe care — de peste două mii de ani de civilizație —, n-a existat mare artist sau gînditor care să nu o consimneze ca o înegalabilă noblete umană. De unde, dar, acest exemplar tipic de uscăciune sufletească? Ce o poate determina pe o tinăra care are toate pe sîmbulțate să-și avorteze cu bună știință acea trăsătură naturală care-i poate da unul dintre calificativele supreme ale propriei existențe? Discutînd cu ea ne-a repetat cuvintele „distracție”, „vreau să nu fiu cu miinile legate”, „nu vreau să depind, prin copil, de un bărbat” etc., etc.

Celelalte femei, care au asistat la discuție au zîmbit. Sigur, i-au răspuns, un copil înseamnă și destule grijii, știe oricine, un copil presupune să te gîndești serios la stabilitatea propriei familii, înseamnă și renunțări la unele satisfacții strict personale. „Totuși, argumenta Elena F., viața numai în doi, fără gingășia și chiar fără grijile pe care ți le dau copiii, devine pînă la urmă, o viață stearpă. Întîlnești citeodată cite o pereche, oameni la 50—60 de ani, fără copii, și-i compătîmesc. Trebuie să fie foarte trist. Uneori mi se spune — da, dar s-au distrat. Adică, să zicem, s-au dus la film, la restaurant, la circ...? Și? Întrebare eu. Pentru viața a

doi oameni asta poate fi destul?”

„Pe mine mă bucură, spunea o altă tinăra a-dreptului direct. Marcelei B., discuțiile care se poartă în legătură cu familia, cu copiii fiindcă, sînt siguri, ele vor avea ca urmare și schimbarea unor opinii cu totul nejustificate ale unor soți. Este, în asta, la urma urmei și o datorie cu totul omenească. Mă întreb, de aceea, dacă mama ta a fost, într-adevăr, o „proastă” că și-a dăruit anii ca să te crească, să te facă om în rîndul oamenilor — sau, dimpotrivă, este instructivă lași, tocmai fuga ta ca femeie, de responsabilitate, de datorie de a fi mamă?”

Cuvîntul nu prea i-a plăcut Marcelei B. Poate și pentru că deocamdată, ea încă nu înțelege că, față de viața care-i oferă atîtea bucurii, o mulțime de însuși omele obligații, și cere lui însuși să preia și să continue acel spirit de înaltă umanitate pe care mama ei l-a dovedit crescîndu-și copiii.

ATENȚIE, SOȚI!

Așa cum e și firesc, sporierea numărului de copii într-o familie presupune, de la bun început, o întărire a familiei înseși, o sporiere a responsabilității celor doi soți. Discuțiile pe care le-am purtat cu tinerele soții în cadrul anchetei noastre au evidențiat nu numai datoria femeilor de a răspunde solicitărilor pe care le presupun creșterea și educarea copiilor, dar o schimbare — în unele cazuri chiar asta înainte de toate — a mentalității unor soți. Am întil-

nit numeroase soții care ne-au declarat: „Ca femeie aș fi bucuroasă să am mulți copii. Cunoșc sentimentul de mamă și știu ce poate însemna de pentru mine. M-am gîndit însă și așa: dacă soțului meu, care azi se poartă foarte bine, e drept, miine îi vine cheful — contra unei taxe de citeva sute de lei — să divorțeze și să mă lase singură cu 3 copii, ce fac? Ar trebui ca să se ia unele măsuri mai riguroase privind responsabilitatea soților și a bărbaților, în genere, pentru creșterea și educarea copiilor.”

Faptul în sine ni se pare însă și nouă tot așa de important, mai ales pentru cei ce desfășoară o muncă educativă în rîndul tinerilor — în școli, în întreprinderi, în facultăți, la sate. Cultivarea ideii de respect față de familie, față de femeie, educarea simțului datoriei față de copii, a obligației de a-i crește și educa fac parte din învățăturile de bază pe care trebuie să le poseze fiecare tînar care trece pragul maturității.

O GLUMĂ PROASTĂ, CU CARBAXIN...

Privind cu seriozitate familia, care trebuie să nască și să crească copii și pe care nu trebuie s-o concepem doar ca o simplă formulă de „distracție în doi”, ne spuneau mulți dintre cei cu care am discutat, se va ajunge și la o reexaminare a concepțiilor

unor tineri despre dragostea dinainte de căsătorie și care, socotindu-se foarte moderni, vîd în relațiile sexuale o simplă joacă a naturii, un fleac de care nu trebuie să se țină seama. „Întîlnim și unii tineri, băieți sau fete, ni se spunea, care afirmă că a trecut vremea „părerilor preconcepționale”, că o asemenea relație nu valorează mai mult decît a înlocui un carabin... De aici, probabil, și indiferența unor față de căsătorie, față de creșterea și educarea copiilor.”

Înlăturarea foarte ușoară, desori total necontrolată, de către femeie a „urmărilor” unor asemenea relații de dragoste — afirma tovarășa dr. Crețu, de la secția de obstetrică a policlinicii Fabricii de tricotație și confecții — facea ca să sporească numărul bărbaților și femeilor tinere care hotărâu să nu se mai căsătorească, apăreau la unii, o atitudine cu totul pasivă, lipsită de orice angajament față de familie, față de copii. Facea, în același timp, ca starea sănătății femeilor să se resimtă în mod deosebit. Datele pe care le dețin pot să reprezinte un caz singular, totuși ele spun foarte mult: din cele aproape 12000 de femei care lucrează la noi, și sînt în general femei tinere, aproape 80 la sută trec frecvent pe la cabinetul nostru prezentînd afecțiuni ginecologice.

„Mai mult, ne spunea medicul unei alte instituții în care lucrează multe salariata, a început să ne atragă atenția o creștere a cazurilor care prezintă simptome precancerigene, dereglări nervoase, și încă altele. Sînt, în ma-

loritate, femei tinere, care n-au născut niciodată și care au trăit și trăiesc sentimentele paterne în toată complexitatea lor, știu că, de fapt, pentru părinți, existența copiilor nu poate fi egalată numai cu... asigurarea unei bucațe de piine la bătrînețe, ci cu incomparabil mai multe satisfacții pe care omul le are de-a lungul întregii sale vieți.

Cei care sînt deja părinți, cei care au trăit și trăiesc sentimentele paterne în toată complexitatea lor, știu că, de fapt, pentru părinți, existența copiilor nu poate fi egalată numai cu... asigurarea unei bucațe de piine la bătrînețe, ci cu incomparabil mai multe satisfacții pe care omul le are de-a lungul întregii sale vieți.

— Ce înțelegeți prin „nevoie”?

— Adică să le ajute cînd o să fie în vîrstă.

— Dumneata n-o să ai nevoie să fii ajutat la vîrstă aceea?

— Nu, fiindcă eu sînt hotărîtă să muncesc și o

să les la pensie. O să am banii mei.

Sigur, modul de a judeca astfel e elementar, dar fiindcă același răspuns l-am primit de mai multe ori sintem dator să-l consemnăm, să dăm lămuririle care se cer. Așadar, „nu fac copii fiindcă o să am pensie”.

Desigur, statul nostru socialist garantează fiecarei cetățenă care muncește că vîrstă înaintată îi va fi ferită de grijile pe care le cunoșteau altădată bătrîni, iar faptul acesta este atît de bine dovedit de viață încît aproape nici nu mai trebuie demonstrat. Cu toate acestea, sau poate tocmai de aceea, nu poate să nu te surprindă faptul că — soți destul de tineri — pun semnul egal între... pensia (asigurată) și... copii pe care i-ar putea avea, făcînd această substituție cu aerul cu care s-ar hotărî să cumpere un obiect, nu dintr-o piață, cî din alta!

LEGEA SIMPLĂ, DAR MINUNATĂ, A VIETII DE FAMILIE

Ne întorcem cu gîndul la chipul unei mame

despre care am aflat cu ocazia vizitei la Fabrica de tricotație și confecții — București. Ne povestea Maria Bătăila că mama sa, muncitoare în aceeași fabrică femeie care a născut și crescut nu mai puțin de 6 copii, este aceea care i-a și dat tinerei femeie de 21 de ani, sfaturile cele mai importante pentru propria-i viață de familie.

— Mama n-a avut în trecut prea multe posibilități, spunea Maria, dar a fost un exemplu de demnitate, de hărnicie, de seriozitate și de dragoste pentru noi toți. Cînd m-am căsătorit, dînsa a fost aceea care mi-a spus: „fată dragă, să te sfătuiști cu soțul tău și să avari copiii acum, cînd sînteți tineri; acum, zicea dînsa e vîrstă potrivită”.

Așa cum am mai amintit, Maria are deja o fetiță, iar mama sa — devenită bunică — rămîne în continuare demn de admirație: ea s-a angajat într-un schimb diferit de cel al fiicei, ca s-o poată îngrijii, în lipsa tinerei mame, pe nepotici și asta deși mai are încă 3 copii în școală. „Așa cere legea vieții de familie, spunea dînsa, faptele, ca și gîndurile sale dovedind cu cită robustețe și frumusețe morală privește viața, copiii, îndatoririle familiale.

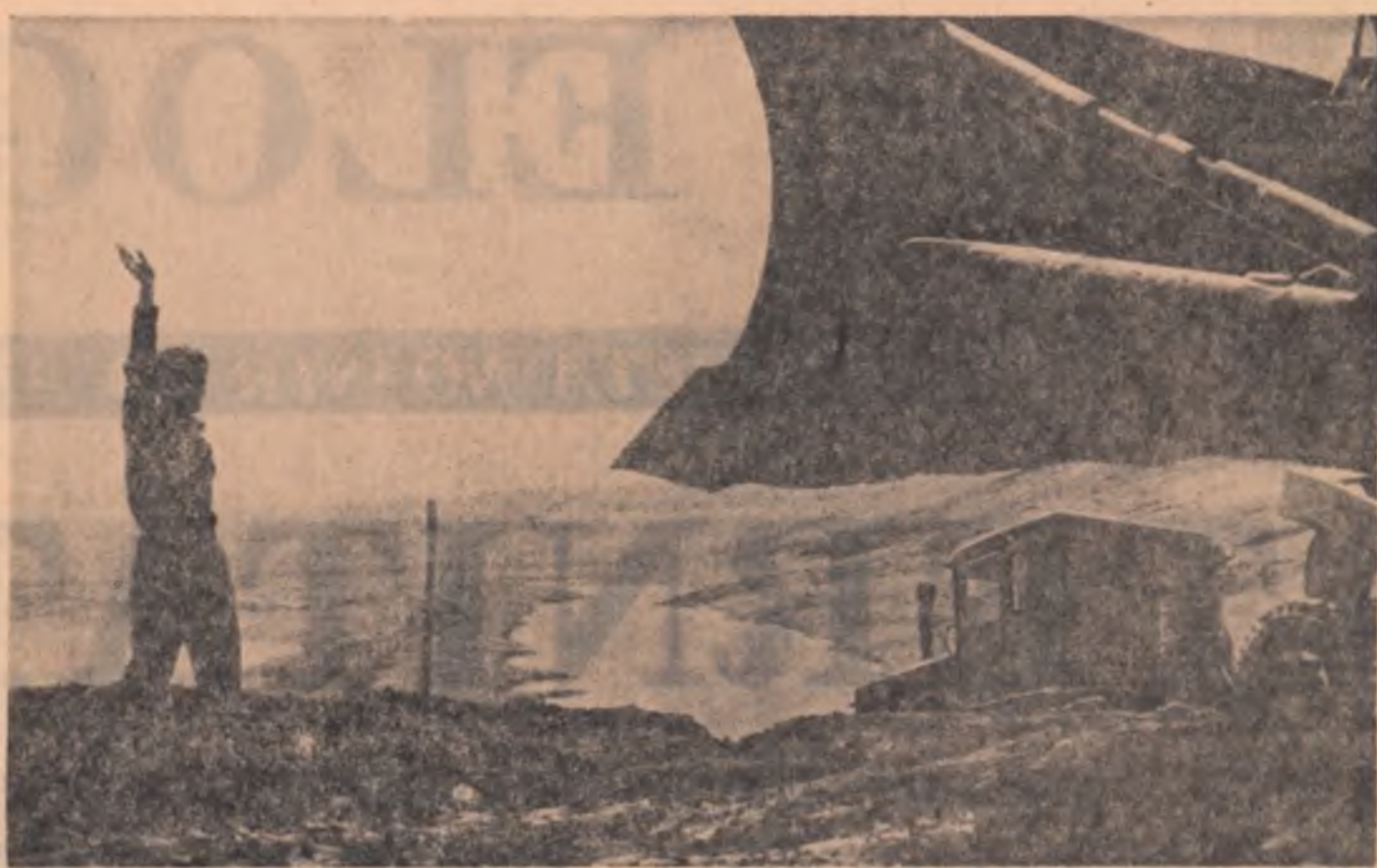
„În fața unei asemenea femei, poate mai mult decît în fața oricărui altuia, ești îndemnat să te apleci și să-ți spui din toată inima „Sărut mina, mamă!”

Anchetă realizată de EUGEN FLORESCU

Intensificarea producției agricole este una din principalele sarcini puse de către partid în fața lucrătorilor de pe ogoare. În acest scop, mai ales gospodăriilor agricole de stat — ca principale participante cu produse necesare la formarea fondului central — le sînt alocate, an de an, fonduri de investiții tot mai însemnate în vederea dezvoltării bazei lor tehnico-materiale.

Pentru a valorifica cât mai bine condițiile deosebite oferite de fertilitatea pămînturilor sudice ale Bărăganului și zonelor îndiguite, gospodăriile agricole de stat aparținînd Truștului Călărași au primit și în acest an mari fonduri bănești ca investiții. Aproximativ 45 milioane lei în total.

În plan au fost cuprinse obiective de importanță ca: îngrășătoria de taurine de la Ciocănești, ferma de vaci de la Călărași, complexul porcin de la Modelu, ateliere mecanice, racordarea la rețele electrice a unor centre de producție, spații de depozitare pentru recoltele obținute etc. Dar, în cele aproape nouă luni încheiate ale anului, folosirea judicioasă a banilor, realizarea la vreme a obiectivelor propuse și punerea lor în exploatare într-o perioadă cât mai scurtă — factori cu influență hotărîtoare asupra dezvoltării producției și a creșterii eficienței sumelor investite — a însemnat cerința numărului unu pentru „cei trei”: proiectant, constructor, beneficiar? Se poate vorbi de o experiență pozitivă în acest sens? Dar despre o activitate bine organizată și îndrumată a tineretului pe șantierele obiectivelor de la care, miine sau poimîine, se așteaptă contribuția — prin producții agro-alimentare mai mari de mai bună calitate — la satisfacerea nevoilor mereu crescînde ale populației și industriei ușoare? Față de posibilități sînt prea puține exemple pozitive; pe cele mai multe șantiere se înregistrează rămîineri în urmă considerabile. În trei trimestre ale anului, doar aproximativ 60 la sută din fondurile de investiții au fost folosite. Restul... Restul pentru ce? Al patrulea. Cauze? Numeroase.

ABSENTE PE UN ȘANTIER...

Schelele ridicate, o căldură la zidărie, varnile și materialele existente — ceea ce denotă un șantier în puterea cuvîntului — ne-au determinat să ne oprim și la gospodăria agricolă de stat Dragalina. Ce se lucrează aici? Cine e constructorul? De ce s-a lăsat în părăsire acest șantier? Cînd au început și, mai ales, cînd se vor termina lucrările? Deocamdată nu primim răspuns, pentru că pe șantier nu se află nimeni să dea vreo explicație. De la tovarășul CLAUDIU DOGĂRESCU, inginer constructor în cadrul Truștului Gostat, am aflat că situația: „Unitatea noastră fiind mai izolată, constructorul s-a plîns că are greu să găsească și aprovizionarea acestui șantier și că, pentru a asigura un ritm lent pe celelalte șantiere, a cerut îngăduință... păsăritul cu termenul de dare în folosință a căldirilor administrative”. Și, mîrîinos, cel solicitat a acceptat cererea, Firește, s-a stabilit un termen. Ultimul a fost fixat pentru 31 august. Acum însă se apropie 1 octombrie și situația este aceeași ca acum două, trei luni: șantier fără lucrători.

Cît trebuie să dureze un astfel de șantier? — l-am întrebat pe interlocutorul nostru. — După normative, circa trei luni. La Dragalina însă a început încă de acum douăsprezece sau treisprezece. Și cît o mai durează... 300.000 lei au fost blocați pe acest șantier, în timp ce altele obiective au rămas încă nealocate. Reparația acestor suma pentru noi obiective de la G.A.S. Dragalina a fost făcută în mod rațional, cu scopul satisfacerii unor nevoi stringente. Dar aici, în loc să se ocupe cu toată răspunderea de buna organizare a muncii, de aprovizionarea ritmică a șantierului cu materiale de construcție necesare, de recrutarea și calificarea cadrelor (în treacă în spus — fustă subliniat puternic — în ultimul an nici un lucrător de pe șantierul TRC București din această parte a regiunii n-a primit calificare, deși sînt oameni ce lucrează ca zidari, tîmplari și fierari betonizi și de cîte cinci șase ani — de aceea și fluctuația mare de personal). Truștul regional de construcții București a găsit că este mult mai lesne să închidă șantierul. Pentru care motiv obiectiv? Și pînă cînd, cîci pînă la sfîrșitul anului au rămas mai puțin de o sută de zile?

Șantier la Ciocănești, la Călărași, la Grădiștea, la Dichiseni, la Dragalina. Șantiere ale cincinalului, prin obiectivele realizate contribuindu-se la transparența în fața politicii partidului cu privire la sporirea producției agricole. Lucrări ce concentrează milioane de lei ca investiții. Cîți tineri lucrează pe aceste șantiere? Care este aportul acestora în producție? — am întrebat pe tovarășul ION IONESCU — prim secretar al Comitetului raional Călărași al U.T.C.

— Nu pot să răspund precis, dar să știți că lucrează mulți tineri pe șantiere. Sînt din comunele învecinate. Comitetul raional s-a gîndit din timp să îndrume pe tineri să meargă pe șantiere. Lucruri mai precise ați putea afla la comitetul orașenesc, căci dumezilor îndrumă activitatea organizațiilor U.T.C. pe aceste șantiere...

Ne-am deplasat la Comitetul orașenesc Călărași al U.T.C.

— Da, avem organizație U.T.C. pe șantierele de construcție.

Numerul unu? (1)

— Deocamdată una, dar să știți, că toți tinerii sînt cu-

INIȚIATIVĂ ÎNTÎRZIATĂ

prînși. Acum am propus comitetului regional să ne accepte constituirea de organizații U.T.C. pe fiecare șantier...

Acum, abia în ceasul al doisprezecelea, Comitetul orașenesc Călărași al U.T.C. a propus constituirea organizațiilor de bază pe șantiere în timp ce nouă luni activitatea a fost desfășurată numai de o singură organizație pe o rază de activitate de cîteva sute de kilometri pătrați. Dar, de ce tocmai acum s-au gîndit la rezolvarea acestei probleme, cînd Rezoluția adoptată de Congresul al VIII-lea al U.T.C. a subliniat că una din principalele sarcini ale organelor și organizațiilor U.T.C., este atragerea și îndrumarea activității tinerilor pe șantiere? Răspunsuri generale vin, fără îndoială, numai atunci cînd și munca desfășurată este la general dușă. Și, cam așa au stat lucrurile la Călărași pentru că pe toate șantierele, tot timpul acestui an brațele de muncă au fost insuficiente; nici un tînar n-a fost calificat, iar cît privește activitatea culturală, întreaga muncă educativă, pînă acum nu s-a organizat nimic. Nici o discuție n-a fost organizată în satele raionului pentru mobilizarea tinerilor pe șantiere; în nici o adunare generală nu s-a discutat despre necesitatea aportului utecistilor pe șantierele obiectivelor cincinalului; de foarte puține ori în materialele dezbătute s-au făcut referiri la sarcinile desprinse din documentele Congresului al VIII-lea al U.T.C. privind aportul tineretului la rezolvarea problemelor de producție. Nu se putea realiza mai mult? Ba da, dar pentru aceasta nu de muncă la birou se simtea nevoia, ci de una concretă, desfășurată jos, în rîndul organizațiilor U.T.C., al tinerilor.

LA TRUȘTUL GOSTAT CĂLĂRAȘI:

ÎNȚIRZIERI CE S-AU TRANSMIS PRODUCȚIEI

Cu puțin timp în urmă, complexul porcin de la Modelu a fost recepționat. Beneficiarul are numai cuvînte de laudă la adresa constructorului (Întreprinderea 8 Construcții-montaje București). Alti pentru ritm cît și pentru calitatea lucrărilor. Referindu-se la mersul lucrărilor pe acest șantier, tovarășul GHEORGHE BUCURȘTEANU, directorul Truștului Gostat spune: „Aici, de la început s-a pornit cu dreptul. Întreprinderea a organizat temeinic șantierul, și-a dozat eforturile, a asigurat continuu o bună aprovizionare cu materialele de construcție, mecanizarea complexă a lucrărilor, astfel încît fiecare zi, fiecare oră, au fost folosite cu eficiență maximă. Dacă proiectantul n-ar fi intervenit cu zeci și zeci de modificări și reverniri la proiect (marea lacună a acestor foruri — D.S.A.P.C. și I.S.P.A.) sigur pasul înaintea timpului scădat ar fi fost și mai mare”.

Dar, în timp ce de la Modelu se primesc vești bune, dinspre șantierul de la Ciocănești — unde se află în construcție cel mai important obiectiv de pe lista de acțiuni a Truștului Călărași — îngrășătoria de taurine — se recepționează semnale S.O.S. Ce se întîmplă aici, unde acționează Truștul regional de construcții București? Productivitatea muncii redusă — ceva, ceva mai mare decît jumătate din cea planificată — realizată pe acest șantier s-a concretizat într-o întîrziere de luni de zile cu construcția față de grafic. Tovarășul ALEXANDRU LĂZĂROIU, directorul gospodăriei agricole de stat arăta și cauzele: „Proiectantul (I.S.P.A.) a întîrziat cu prezentarea documentației necesare, iar atunci cînd aceasta a existat, a intervenit cu aproape cincizeci de modificări de soluții, ceea ce a îngreunat foarte mult munca. Totodată, în trepînderea n-a concentrat aici suficiente utilități, cea mai mare parte a lucrărilor executîndu-se manual. Foarte des s-au schimbat șefii de loturi, diriginții de șantier și maistrii; a existat o accentuată fluctuație de lucrători pe șantier. Din această cauză, în mijlocul verii — iunie și iulie — cînd ar fi trebuit ca timpul să fie folosit la maximum, nu s-a lucrat mai deloc. După aceea au venit greutățile cauzate de lipsa de materiale, de timpului neopotrivit lucrului pe un șantier prost organizat, fără drumuri de acces puse la punct, cu materiale aruncate peste tot, cu posibilități minime de transport de la rampele de descărcare pe șantier, cu o îndrumare tehnică cu o totul insuficientă”. (Aici, la Ciocănești, nu se află nici un inginer constructor, înțreaga îndrumare tehnică fiind lăsată în seama maistrilor, s-au exercitîndu-se prin cei doi ingineri ce au în grijă mai bine de zece șantiere dispersate la zeci de kilometri unul de celălalt — n.a.).

Și, întîrzierea constructorului s-a transmis producției. La începutul trimestrului III al acestui an trebuia făcută populaerea parțială a îngrășătoriei cu 2.000 bovine. Nici acum însă nu s-au creat condiții pentru aceasta. Cu 700.000 kg carne nu poate, astfel, gospodăria să se înscrie în sarcina de plan. Așa că, beneficiarul — gospodăria de stat Ciocănești — este îndreptățit să emită semnale S.O.S. Numai că acestea ar trebui recepționate cu maximum de operativitate — prin intervențiile necesare privind organizarea muncii, crearea condițiilor de mecanizare a lucrărilor și, îndeosebi, prin rezolvarea urgentă a minusurilor în aprovizionarea cu materialele — în primul rînd de către conducerea Truștului regional de construcții București.

METRONOMUL OSCILAȚIILOR ÎN REALIZAREA INVESTIȚIILOR POATE FI REGLAT

Cui nu-i pasă de o para, nici de mie nu-i pare rău

Avem în față cîteva documente primite de către Truștul Gostat Călărași din partea Departamentului gospodăriilor agricole de stat. Primul datează din luna mai a acestui an și confirmă faptul că se repartizează truștului respectiv suma de un milion două sute de mii lei pentru amenajarea unui număr de pășuni necesare de pozitații recoltelor de porumb. „În baza acestui comunicări — ne spune tovarășul CLAUDIU DOGĂRESCU, inginerul constructor al truștului — am început înlocuirea documentației, aprovizionarea, ceea ce ne-au cerut un mare volum de muncă. Cînd sîm începem treaba — în primele zile ale lui iunie — a apărut cea de a doua comunicare prin care, după cum observați, eram informați că, pentru construirea de pășuni, ni se suplimentează suma inițială cu încă 3.500.000 lei. Am

lucrat-o de la capăt cu documentația, cu comenzile pentru materiale, cu prinderea vizelor de la bancă etc. Dar abia terminasem cînd, hop, altă comunicare: Vi se reduce suma afectată construcției de pășuni cu 1.135.000 lei. Da, dar am coman-

dat materiale, am virat bani, ce facem? — l-am întrebat pe tovarășul de la Departament. Le dirijăm în altă parte — ni s-a răspuns. Și le-am dirijat. Pentru vagoanele aflate pe drum am plătit aproape 50.000 lei penalizare deoarece a trebuit să le schimbăm destinația.

Pentru materialele aflate în stoc s-au plătit alte zeci de mii ca penalizări sau ca anunțuri. Acum însă, în septembrie, ni s-a suplimentat din nou suma afectată construcției de pășuni la 5.000.000 lei. Și iarăși trebuie s-o pornim cu... începutul”.

vor putea fi folosite la depozitarea noii recolte. Celelalte se vor realiza în lunile de iarnă și numai anul viitor vor fi folosite. Bani cheltuiți, deci, cu efecte întîrziate asupra producției. Acum însă se fac alte și alte cheltuieli cu amenajările simple unde să se depo-

JOCUL DE-A PLANIFICAREA

Un joc de-a planificarea care însoamnă însă importanța pierderii, imposibilitatea de a se organiza la organizarea corectă a șantierei, de a se beneficia la timp de efectul sumelor investite. Astfel, din cele 130 pășuni ce se vor realiza din investițiile acestui an, abia jumătate dacă

ziteze porumbul. Ca urmare, de două ori pierderi: 1) prin aceea că se investesc bani în amenajări ce vor fi folosite numai o toamnă — și nu de zece sau douăzeci de mii, ci de ordinul sutelor de mii de lei; 2) prin sumele alocate de la producție — fără să aibă vreun efect asupra ei

cu amortismente pentru mijloacele fixe (pășunile create). De altfel, printre „pensionarele” Truștului Gostat Călărași se mai află și alte mijloace de producție procurate sau realizate anul trecut și complet nefolosite în producție din cauza nepotrivirii lor condițiilor existente. Așa e situația celor patru instalații de mulș „Impuls” specifice amenajărilor pentru întretinerea în stabulație liberă a animalelor, a uscătoriei pentru deshidratarea furajelor verzi și a altor astfel de utilități sau amenajări în care s-au investit peste patru milioane lei. Pentru că nu se folosesc nici micșor o secundă într-un an, amortismentul lor — în valoare de 522.000 lei anual — se plătește de la producție. Iată, deci, încă un caz ce dovedește neajunsurile unor planificări fără să se cunoască bine nevoile producției.

Beneficiarul „să se descurce singur”

Această expresie ne-au reprodus-o... beneficiarii ca venind din partea proiectanților, a constructorilor. La Ciocănești, spre exemplu, cincisprezece grajduri s-au realizat conform proiectului; nici o abatere. S-a mers în... șarjă. Cînd s-au conturat grajdurile, au venit și primele semne de întrebare. Cum aducem furajele înăuntru căci tractorul nu încapă, iar soluția adoptată cu motivare pentru creșterea productivității muncii, pretinde acest sistem? Se vor folosi electrocările, a venit răspunsul proiectantului. Dar unitățile agricole n-au fost încă dotate cu acest mijloc de locomotivă, a răspuns, pe bună dreptate, beneficiarul. Nu-i nimic, vor fi — peste un an, doi, trei, pînă la urmă tot vor fi. Dar pînă atunci ce facem? — și-au pus din nou întrebarea cei de la Ciocănești. Descurcați și singuri — a venit răspunsul proiectantului (I.S.P.A. — n.a.).

Și oamenii ori să se descurce, că n-au încotro. În cazul celor de la Cunești, beneficiarul rămîne să se descurce singur și în situația că lucrările executate sînt de proastă calitate — ziduri slabe, acoperisuri prost încheiate ce permit pătrunderea înăuntru a apei din precipitații; și în situația că după foarte puțin timp de exploatare, sistemele de evacuare a

gunoiiului de grajd s-au deteriorat pentru că nu corespunde ca soluție proiectant (I.S.P.A.); și în cazul că din proiect lipsește — ca urmare nu s-au realizat — bucătăriile de pregătirea furajelor. Și beneficiarul se descurcă cum poate. La complexul taurin Cunești, din cauza capacității insuficiente de pregătire a hranei, furajarea nu s-a putut face corespunzător cerințelor. Consecința: sporul de creștere în greutate nu s-a realizat, pînă la 31 august unitatea fiind sub plan cu 240.000 kg carne. Reflectarea acestui neajuns este și în nivelul prețului de cost realizat — cu 2.560 lei pe tonă de carne mai mare decît cel planificat. În același timp, s-au cheltuit sute de mii de lei cu improvizările pentru pregătirea hranei, ceea ce și-a spus cuvîntul în diminuarea cu aproape 1.500.000 lei a beneficiilor cuprinse ca sarcină în planul de producție.

Deși avea în față experiența de la Cunești, proiectantul n-a căutat remedierea situației pentru celelalte obiective similare aflate în construcție. Aceleași greutăți se semnaleză și la celălalt complex taurin — cel de la Ciocănești. De ce nu sînt semnalate și remediate în timp util aceste neajunsuri, e greu de înțeles.

În general, situația existentă pe șantierele de construcții unde se înfăptuiește planul de investiții al Truștului Gostat Călărași, nu este deloc satisfăcătoare. Pînă la sfîrșitul anului se pot face însă multe lucruri în sensul lichidării rămînelor în urmă. Pentru aceasta însă constructorul trebuie să întreprindă operativ acțiuni în direcția aprovizionării cu materiale a șantierei, a pregătirii acestora în așa fel ca și pe timpul iernii să se poată lucra din plin. Totodată, comiteele raionale și orașenesc Călărași ale U.T.C. au datoria să desfășoare o vie activitate în rîndul tinerilor spre a-i mobiliza la lucrările de pe aceste șantiere. Avînd în vedere rămînerile în urmă — valoare de circa 3.000.000 lei — sarcinile ce revin în această direcție sînt foarte mari dar nu imposibil de realizat. Numai satisfăcînd acești factori și rezolvînd celelalte probleme specifice fiecărui șantier se va putea, sigur, vorbi, la sfîrșitul anului, de succese pe toate șantierele existente.

● Știri interviuri repo
rtaje ● Știri interviuri
repo ● Știri ZILNIC inter
viuri reportaje ● Știri
interviuri reportaje ● Știri

INFORMAȚII

Temperaturi

(Urmare din pag. 1)

nele de toacă lemnoasă care se pot pierde din pricina răngii intrată în fierbător.

S-a legat cu frîngîi și a coborît înăuntru. N-a fost ușor să obțină asta, erau 11 tineri în schimb și toți doreau să fie în locul lui. A coborît vreo trei metri și jumătate, pînă a ajuns la fundul stratului de toacă. Ranga nu era. După treizeci de minute a ieșit. Cei care îl supravegheau la capătul frîngîiilor erau palizi. Năuseau, curgea sîrăcie. Dar părea rotofei și uscați, în comparație cu Rusu. A luat furtunul și l-a înfășurat în jurul trupului gol. Acum căuta ranga în părțile laterale ale fierbătorului. Încă n-o găsisse. Nu se cîntea nimeni. Așteptau. Încordați să-l vadă țesînd pe Vasile, sau, în caz de pierdere a cunoștinței, să-l tragă imediat. Nici un semn de gîsire a răngii. „Tești afară!” începu să i se ordone de sus. „Mor de nezac dacă n-o găsești” răspundea înfundat, din fierbătorul aflat la 55 de grade, tîndrul.

O nouă pauză, o nouă scufundare. Nimeni nu mai protesta. Ar fi însemnat să nu-l cunoști pe Vasile Rusu. În a cincimezi, scufundat în toacă lemnoasă, furtunul își făcea datoria, redîndu-i vigoarea.

Nimeni nu mai știa cît a trecut, pentru că, în asemenea situații, vremea devine halucinantă: minutele par clipe și clipele par ore... Ranga s-a găsit. Asta credea că și presupus-o de la început. Nici nu ne gîndeam să vă ținem în „suspend” căci, încă o dată, Rusu nu confundă literatura de aventuri cu blaja cotidiană. Or, asta era viața cotidiană. Așa cum fusese și tot restul. De pildă, faptul că, veni de la școala profesională din Bacău, înzestrat cu un utilaj mult mai vechi, trecut într-o scurtă practică prin Suceava, s-a adaptat în citeva zile la una din cele mai moderne tehnologii ale celuizei din lume. Sau faptul că, în perioadele de probă, cînd defecțiuni inerente se iveau la tot pasul, el și „puștii” din schimb descopereau cauze și soluții cu o proprietate care îi concura pe reputații specialiști...

Deci această fotografie nu e dintr-un film senzational, ci dintr-unul obișnuit. Ca dovadă că Vasile nu i-a povestit nimic lui Luci de la Jichisu de Jos. A, dacă ar fi băgat vre-un gol în echipa de fotbal, sau cine știe ce altă faptă extraordinară de felul acesta, i-ar fi povestit neapărat... Luci, totuși, citește aceste rînduri!

Erau 36 de grade în camera în care l-am cunoscut pe Vasile, dar sint convins că, aflînd ce înțelege el prin „fapte obișnuite”, o să-i fie și mai cald...

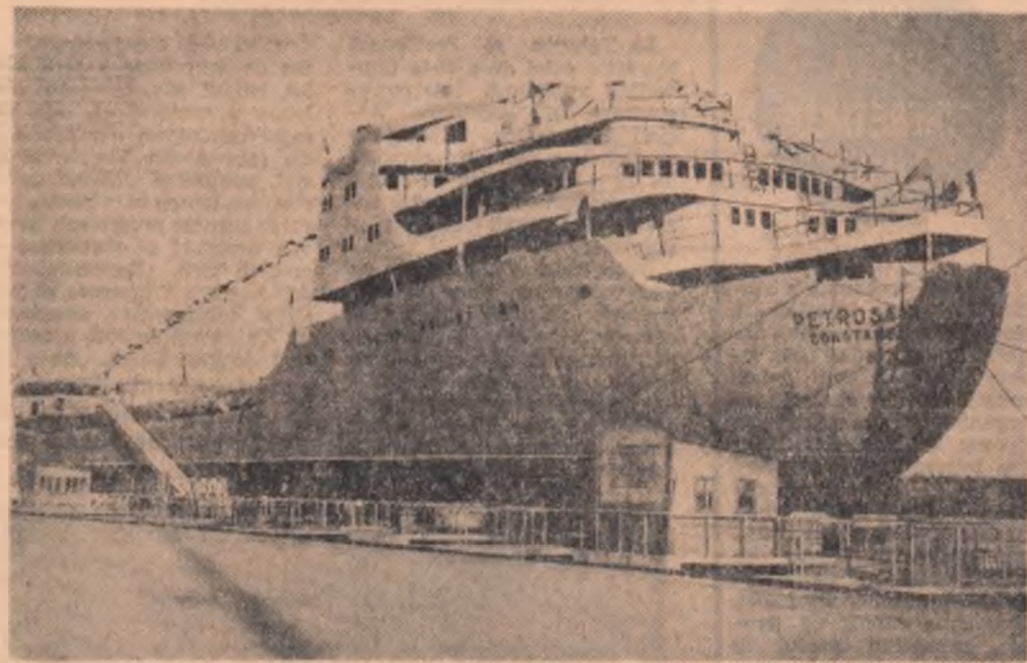
Plecarea unei delegații de partid și guvernamentale române în Guinea

Miercuri dimineața a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Guinea, o delegație de partid și guvernamentală română, condusă de Petre Blăvovici, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care la invitația lui Ahmed Sekou Ture, președintele Republicii Guinea, secretar general al Partidului Democrat din Guinea, va face o vizită prietenească în această țară, cu prilejul Zilei naționale — 2 octombrie.

Din delegație fac parte Ion Stoian, membru supleant al

C.C. al P.C.R., șef de secția la C.C. al P.C.R., și Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe. La plecare, pe aeroportul Băneasa membrii delegației au fost conduși de Janos Fazekas, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Mihai Gere, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R. și al guvernului, de activiști de partid și de stat.

(Agerpres)

Mineralierul „Petroseni” de 12.500 tone pe calea șantierului naval din Galați

SPORT

La Cluj și Sibiu între 2-10 octombrie

A X-a ediție a „Europenelor” feminine de baschet

Faptul că țara noastră organizează pentru prima dată — la această ramură sportivă — o competiție de asemenea anvergură, are implicații deosebite. Din punct de vedere al competiției, fetele noastre au obligația de a menține și îmbunătăți locul IV în ierarhia celor mai bune echipe de pe continent, loc cucerit la edițiile precedente (Mulhouse '62 și Budapesta '64). Că sperăm într-un loc... pe podium, este un lucru adevărat, la care ne dă dreptul comportarea echipei din ultima vreme (în compania unor adversare dificile) și avantajul că sintem „acasă”, iar „acasă” înseamnă mai multă ambiție, dezinvoltură și arpi ce apropie victoria. Pe plan organizatoric, desigur trebuie făcute eforturi în sensul bunului renume de care ne bucurăm de a ști și organizăm cu deosebit succes mari competiții internaționale.

Conferința reprezentanților Federațiilor de baschet din Europa, ținută la Turis în luna anul acesta, a stabilit prin tragere la sorți cele două grupe ale campionatului. ÎN GRUPA A, cap de serie este Uniunea Sovietică — actuala campioană europeană — urmată de Polonia, România, Olanda, Ungaria și Italia. GRUPA B, cuprinde Bulgaria — locul II la precedenta ediție — R.D.G., Cehoslovacia, Iugoslavia.

VIOREL RABA

SCURTE ȘTIRI

● Cea de-a XVI-a ediție a „Turului ciclist al Bulgariilor” s-a încheiat cu victoria sportivului bulgar Ivan Bobekov.

● Mecuriile primului tur al „Cupei orașelor” ținute în fotbal sînt în plină desfășurare. Alte trei formații au obținut calificarea pentru turul următor al competiției. Este vorba de echipa engleză Burnley care a învins în jocul retur cu 2-0 pe F.C. Stuttgart (R.F.G.), Lokomotiv Leipzig, care a dispus cu 2-1 de formația suedeză Djurgården Stockholm și de F.C. Göteborg (Suedia) învingătoare cu 2-1 asupra echipei franceze O. G. C. Nice.

● Începînd de la 2 octombrie, timp de o săptămîină, pe velodromul Dinamo din Capitală

via, R.F.G. și Franța. Cele 12 echipe, își vor disputa înființarea la Cluj și respectiv Sibiu, între 2-10 octombrie. Intrecerile vor fi conduse de un număr de patru arbitri neutri — indicați de F.I.B.A. — asistați de arbitri ai fanilor participante. După desfășurarea meciurilor din grupe, (la 7 octombrie — zi de odihnă) vor avea loc la Cluj în continuare finalele campionatului. Din punct de vedere tehnic, se scotează pe un nivel spectacolar și al eficacității crescute datorat în principal orientării actuale în antrenamentul fetelor, de a suplini diferența de calități fizice față de jocul echipelor masculine prin acțiuni colective, procedee tehnice adecvate și bine puse la punct, și condiții tactice ce deschid drumul cel mai scurt spre coș.

Lotul nostru feminin în rîndurile căruia figurează Gheorghie, Spiridon, Dumitrescu, Suliman, Vogel, Racoviță ș.a. și-a încheiat pregătirile în antrenorii S. Petrescu și C. Dinescu, considerînd că la campionatul fetelor vor da maximum de randament, expresie a vîrfului de formă sportivă. În acest sens, trebuie interpretată și recenta victorie asupra Italiei la Cluj (79-57) o premieră în urma căreia s-au mai făcut rețurși.

18.00 — Emisiune pentru copii și tineretul școlar: — A fost odă... „Fata moșului cea cuminte”. Povestea artistului poporului Costache Antoniu — O școală fără arhive; 19.00 — Telegazeta de seară; 19.20 — Anchetă TV, „Cu jucăriile nu-i de joacă” de Al. Stark; 19.40 — Debuturi; 20.40 — Secretele atletismului — film. Premieră pe țară; 21.30 — Artiști în studio: Aspasia Papatanasiu Mavromati (Grecia). Prezintă: Radu Beligan; 21.45 — Filmul polițist „Contrabanda” — producție a studiourilor din Republica Democrată Germană. Premieră pe țară; 22.45 — Telegazeta de noapte; 22.55 — Buletinul meteorologic; 23.00 — Închiderea emisiunii.

se vor desfășura campionatele republicane de ciclism la care vor participa cei mai buni pistarzi din țară.

● Deși de la finala „Cupei Jules Rimet” au trecut aproape două luni, comentariile continuă. De curînd, ziarul englez „Daily Express” a alcătuit, în urma unei anchete organizate în rîndul cititorilor săi, următoarea echipă a campionatului lumii Banks, Cohen, Wilson, Beckenbauer, Jackie Charlton, Moore, Bene, Eusebio, Bobby Charlton, Pele și Hurst.

După cum se poate remarca din acest „unsprezece” fac parte doar 4 jucători străini, restul fiind componenți ai echipei cîștigătoare a trofeului. Este vorba de vest-germanul Beckenbauer, maghiarul Bene, portughezul Eusebio și brazilianul Pele.

ACTUALITATEA

În curînd în magazine:

● Televizorul „DACIA”

JOI 29 SEPTEMBRIE
1966

Acad. Ion Jalea, președintele Uniunii Artiștilor Plastici, președintele Comitetului Național Român al Asociației internaționale a artelor plastice, a plecat miercuri dimineață spre Japonia, unde va participa ca oaspete de onoare la cel de-al V-lea Congres internațional al Asociației internaționale a artelor plastice. La Congres, care va avea loc la Tokio între 7 și 16

Le invitația C.C. al P.C.R., marți a sosit în Capitală, în schimb de experiență, o delegație de activiști ai C.C. al P.C. Bulgar, condusă de Dimitri Stoianov, membru supleant al C.C. al P.C.B., secretar al Comitetului regional de partid Veli-ko de Tirnov.

BAIA MARE — În 47 de comune din regiunea Maramureș a început să funcționeze rețeaua de cooperative agricole de producție sau de cooperativă de consum. Alături de plina proaspătă și alte sortimente de fabricație produse zilnic, aceste unități au introdus în fabricație și specialități de franzele.

Marți la amiază, tovarășul Ștefan Voltec, președintele Marii Adunări Naționale, a primit vizita acad. Sava Ganovski, președintele Adunării Populare a Republicii Populare Bulgarie, care participă la sărbătorile Centenarului Academiei Republicii Socialiste România.

Intrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească.

octombrie vor mai fi prezentați acad. Corneliu Baba și Ion Irimescu, artiști ai poporului, și criticii de artă Ion Frunzetti. Expoziția internațională de pictură care se va organiza cu acest prilej, va cuprinde și 10 lucrări semnate de artiști plastici contemporani români.

In cursul dimineții de miercuri, reprezentanții academiei și celelalte foruri academice și universitare de peste hotare, invitați la sărbătorile Centenarului Academiei au vizitat monumente istorice și de artă din orașul București, parcuri de cultură și odihnă, cartiere noi de locuințe.

Acad. Ion Jalea, președintele Uniunii Artiștilor Plastici, președintele Comitetului Național Român al Asociației internaționale a artelor plastice, a plecat miercuri dimineață spre Japonia, unde va participa ca oaspete de onoare la cel de-al V-lea Congres internațional al Asociației internaționale a artelor plastice. La Congres, care va avea loc la Tokio între 7 și 16

BAIA MARE. — Noul complex comercial din cartierul Săsar

șantier, le vor explica de ce este necesar să se califice în meseriile de care șantierul are nevoie, și nu în altele. Comitetul U.T.C. în colaborare cu clubul și sindicatul, s-a gîndit la inaugurarea unei rubrici permanente, la stația de radioamplificare, destinată noilor veniți pe șantier. Rubrica ar urma să se intituleze: „Auziți-vă noii veniți pe șantier”. Clubul pregătește, de asemenea, un spectacol al brigăzii artistice pe care-l va da în cinstea noilor veniți. De la comitetul U. T. C. vor porni zilele acestea, către organizațiile U.T.C. care i-au recrutat, către familiile acestora, scrisori de mulțumire și de felicitare a tinerilor care se evidențiază în mod deosebit în muncă pe șantier.

Agenda rămîne deschisă și pentru alte acțiuni pe care le vor sugera viața, tinerii înșiși.

Alegerile

acost un școlar. În alte licee, uțeciții au discutat cu colegii care și prelungesc în mod nejustificat vacanța, „adunînd” în aceste zile spații albe pe care apoi cu greu le vor putea umple. Cei mai mulți au înțeles, astfel, că munca de elev începe din prima zi a anului școlar, că valoarea pregătirii lor generale derivă din acumularea zi de zi a cunoștințelor predate. În altă ordine de idei, se pot evidenția primele manifestări educative izbutite, care au plăcut elevilor. Astfel, la liceul „Matei Basarab” s-a organizat un matineu științific, o seară literară; elevii clasei a XI-a A de la Liceul nr. 39 au avut o convorbire emoționantă despre viitoarea profesie; în organizațiile de bază ale claselor a VIII de la Școlile generale nr. 101, 97, 111 au fost pregătite elevii care au cerut să devină uțeciți iar cererile lor au fost

supuse discuției adunărilor generale; în unele școli elevii au fost informați asupra principalelor evenimente politice interne și internaționale, în altele s-au ținut primele reuniuni și seri de dans din acest an școliar. Au avut loc și manifestări educative de mai mare amploare: celor peste 5.000 de elevi din Capitală care au împlinit 14 ani, li s-au ținut într-atmosferă festivă buletinele de identitate, după care au urmat sărbători organizate cu concursul formațiilor artistice din școli; elevii din liceele și școlile profesionale din raionul 16 Februarie au fost într-o frumoasă excursie la Tirgoviște; mii de elevi din Capitală au vizitat Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România; profitînd de timpul favorabil s-au organizat numeroase manifestări sportive. În zilele care urmează sint conturate și alte activități: împreună cu clubul sportiv „Școlarul” comitetul U.T.C. de la liceele „Mihai Eminescu”, „Al. Sahia”, „Mihai Viteazul” pregătesc o excursie pe biciclete; la Casa de cultură a tineretului „16 Februarie” elevii se vor întâlni cu actorii ai Teatrului Mic, interpreți ai piesei „Incidentul la Vichy”; s-au încheiat contracte cu Filarmonica de Stat „George Enescu” la concertele pentru tineret; elevii sint invitați la un interesant simpozion intitulat „Idealuri, răspunderi, împliniri” și la numeroase alte manifestări. Iată, de asemenea, câteva din acțiunile la care participă elevii școlilor Capitalei în această perioadă în care, totodată, se pregătesc adunările de dări de seamă și alegeri.

— În clasele a IX-a. la anii I și liceelor de specialitate și școlilor profesionale, unde colectivele se formează din elevii de școli diferite, precum și în clasele a X-a care, despărțindu-se în secții — uman și teoz — au mai păstrează ace-

lași colectiv de anul trecut, organizațiile U.T.C. nu sint încheiate sau, dacă ele se constituie acum, n-au încă organe conducătoare. Cine coordonează activitatea la care v-ați referit?

— Acum, în aceste zile, se închează organizații de bază în clasele la care v-ați referit. În prima adunare generală elevii iau cunoștință de tradițiile școlii, de cerințele sale, li se vorbește despre cele mai frumoase activități ale organizațiilor U.T.C. Apoi, se stabilește un colectiv format din trei uțeciți care coordonează activitatea pînă la adunarea de alegeri. Avînd în vedere că uțeciții din aceste clase se cunosc mai puțin — cu excepția celor dintr-a X-a, care au fost colegi și anul trecut — adunările de alegeri în aceste organizații se vor desfășura către sfîrșitul perioadei, lăsîndu-le timp uțeciților să se cunoască bine, să aleagă în comitetul organizației de bază pe cei mai buni în învățatură, pe cei mai activi.

— Există o tehnică a desfășurării adunărilor de dări de seamă și alegeri. Vă rog să o împărtășiți cititorilor noștri.

— Mai întîi, citeva lucruri ținînd încă de capitolul pregătirii. Pînă la adunarea de alegeri trebuie adusă „la zi” evidența uțeciților; acum au loc primele ședințe ale comitetelor U.T.C. pe școli. Dar și în cadrul acestora intervin schimbări: au plecat absolvenții, comitetul trebuie completat din rîndurile supleanților. Și, în sfîrșit, pentru a putea pregăti și programa adunările de alegeri, comitetul trebuie să se sfătuiască cu activul U.T.C. din școală. Deci, va fi convocată și prima ședință a activului. Pe ordinea de zi, în afara chestiunilor privitoare la alegeri mai pot fi incluse și alte probleme privind munca elevilor, activitatea lor în școală, probleme care sint de o stringentă actualitate. După aceasta, fiecare birou al organizației de bază, ajutat de un

membru al comitetului U.T.C. pe școală, trece la pregătirea adunării propriu-zise.

O deosebită însemnătate o prezintă întocmirea dării de seamă. Această muncă va fi încredințată unui colectiv format din membrii biroului și alți uțeciți cu experiență. Analizînd activitatea organizației U.T.C., darea de seamă trebuie să releve modul în care au fost îndeplinite hotărîrile trecutei adunări de alegeri, să evidențieze acele manifestări care au plăcut elevilor; totodată trebuie să dovedească un acut spirit critic în tratarea neajunsurilor, schițînd în același timp măsurile potrivite pentru a ridica nivelul activității organizației de bază. Același colectiv va reprezenta rezultatul unui larg sondaj al uțeciților fiind elaborat în urma consultării tovarășilor profesori, diriginți asupra celor mai interesante acțiuni ce urmează să fie organizate pe parcursul întregului an. (După aprobarea planului de activități de către adunarea generală, planul de muncă trimestrial, elaborat înainte, urmează să fie întregit cu acele activități, care pot fi organizate în trimestrul II). Ca orice altă adunare și aceasta va fi convocată din vreme, astfel încît uțeciții să se poată pregăti temeinic; va fi stabilită ziua, ora, sala în care se țin.

În adunările de alegeri ale organizațiilor claselor a IX-a, ale anului I din școlile profesionale și licee de specialitate nu se va prezenta o dare de seamă, ci uțeciții vor fi informați asupra sarcinilor ce le revin din documentele Congresului al VIII-lea al U. T. C., și se va alege biroul organizației de bază. La clasele a X-a se vor întocmi dări de seamă ale organizațiilor de bază — așa cum au funcționat anul trecut; după prezentarea lor și după discuții, uțeciții vor tre-

ce la organizațiile din care fac parte acum, pentru a participa la alegerea noului birou.

În organizațiile de bază ale claselor a XI-a și din anii II și III ai școlilor profesionale, adunările de dări de seamă, și alegeri se țin în mod obișnuit.

În biroul organizației de bază vor fi aleși cei mai buni uțeciți, fruntași la învățatură și în activitatea obștească, tineri care se bucură de prestigiu, dovedind pasiune și interes deosebit în însușirea științei și culturii, a meseriilor alese. Evident vor fi aleși uțeciți stimabili și iubii de elevi, care știu să-și apropie colegii, sint pricepuți organizatori ai activităților educative. Mulți membri ai actualelor birouri intrînesc asemenea calități, și au acum experiență și ca atare se vor bucura și în continuare de încrederea uțeciților, fiind realiși. Ei vor da, cu siguranță, „tonul” și la adunările de alegeri care vor începe și se vor sfîrși cu cîntece, într-o atmosferă specifică tineretului nostru. Ne gîndim chiar ca adunările să se încheie cu primele reuniuni din acest an.

Pregătite cu exigență, cu multă atenție, adunările de alegeri trebuie să se desfășoare într-o atmosferă de lucru, să înlesnească o analiză temeinică a activității fiecărui uțecist fiind o tribună a celor mai bune experiențe, a inițiativelor valoroase.

În vederea realizării acestor deziderate, activiștii comitetelor raionale U.T.C. — și trebuie să spunem că de pregătirea adunărilor de alegeri în școli răspund membrii birourilor raionale, activiști cu o bogată experiență — membrii comitetelor U.T.C. din școli sint solicitați acum să-și organizeze bine propria activitate pentru a putea da un sprijin susținut și competent la pregătirea adunărilor de alegeri, la elaborarea planurilor și inițierea primelor activități educative în școli.

CONTINUĂRI

CONTINUĂRI

Bun venit în familia constructorilor

nerii care au venit aici l-au trăit din plin prefața activității viitorului șantierist. Dacă tinerii sint de la început căldura șantierului, dacă dorințelor lor de a învăța o meserie, de a se distra, într-un cuvînt de a-și manifesta aptitudinile vîrstei, găsesc ecou, ei se leagă trup și suflet de șantier.

Tinerii care au venit aici, la Brazi, au găsit această ambianță. Ei au făcut cunoștință, încă din prima zi, cu biografia șantierului. Au aflat că în mai puțin de 8 ani constructorii — și directorul șantierului — le-a spus că foarte mulți sint tineri ca și ei — au ridicat la Brazi o adevărată pădure de uzine și instalații, „înțina și plămînit” marelui complex petrochimic de aici. Au aflat că șantierul pe care au venit să lucreze va da în folosință chiar anul acesta și la acest lucru veți contribui și voi, cei care ați venit astăzi, le-a spus directorul alte uzine și instalații. Însoții de cadre din conducerea întreprinderii de secretarii comitetului U.T.C. de alți membri ai comitetului U.T.C. au vizitat șantierul. Peste tot pe unde au trecut au făcut cunoștință cu eroismul și frumusețea meseriei de constructor, și au simțit că munca aceasta grea, bărbătească, li se adresează și lor.

Vizita a fost precedată de repararea tinerilor la locul de muncă. Cei mai mulți tineri, în special la șantierul IV, au fost încadrați în echipe de muncitori calificați: de zidari, de dulgheri, de lăcătuși, de mecanici de întreținere etc. În acest fel, lucrînd alături de constructori cu experiență, participînd la executarea unor lucrări calificate, ei pot învăța meseria de constructor la locul de muncă.

Iată o inițiativă care ar merita să fie studiată și pe alte șantiere. Aici, cel puțin, își arată de pe acum roadele. Petre Crăciun și Vasile Căldărășanu au numai două luni de cînd au venit pe șantier. Repartiți în atelierul de întreținere utilitaje, ajutați de tinerii calificați, ei vădesc certe calități pentru meseriile de întreținere a utilităților. Măistrul Vasile Mîstode ne vorbește cu căldură despre echipa lui Ion Uhaș. „Am lucrat cu echipa — ne spune dînsul — la gîsirea unei construcții. 7 din cei 12 tineri, cîți lucrează în echipă sint uțeciți. Lucrarea trebuia executată foarte urgent. Trebuia să lucrăm în două schimburi. Altfel înghețarea betonului și gîsirea ar fi fost dată peste cap. Unul n-a det înapoi și am executat gîsirea înainte de termen. Pe băieții aceștia, pe frații Ion Mîhăilă și Costică Mîhăilă, pe Costică Baciu, pe care l-am primit și în U.T.C., sint sigur că pot conta la orice lucrare” (Măistrul Mîstode e un șantierist vechi și se pricepe la oamenii. Băieți, încercați să nu-i dezmințiți încrederea pe care o are în voi!).

Dacă nici unul din tinerii noi veniți pe șantier nu a absentat și nu a întârziat de la lucru măcar o zi, dacă toți s-au încadrat în ritmul

de muncă al șantierului, aceasta se datorează și faptului — poate în primul rînd a acestui fapt — că pe agenda de lucru a organizației U.T.C. au fost înscrise multe obiective și acțiuni destinate noilor veniți. Comitetul U.T.C. se interesează zilnic, printr-o legătură permanentă cu maistrii, asupra felului cum muncesc aceștia, dacă își îndeplinesc sau nu normele, ce greutăți au. Într-un cuvînt comitetul U.T.C. și-a propus să cunoască permanent „pulsul” noilor veniți.

„Foile de lucru” arătau în primele zile că șapte tineri se află sub normă. Faptul ar fi putut trece neobservat. Doar pe șantier apar și situații cînd o echipă sau alta rămîne sub normă, fie din delăsare, fie din anumite motive obiective. Comitetul U.T.C. nu s-a mulțumit cu o asemenea explicație. A cercetat atent situația. Ce se întîmplase de fapt? Cei șapte tineri aveau vîrsta sub 17 ani. Calculatorii normei nu ținuseră seama de faptul că ei au derogare de la programul de 10 ore.

Cunoașterea „pulsului” despre care vorbeam a dat posibilitate Comitetului U.T.C. să inițieze și alte acțiuni utile. Foarte mulți dintre tinerii noi veniți optau la început pentru calificarea, nu în meseriile deficitare pentru șantier — dulgheri și zidari — ci în alte meserii: sudori, electricieni, mecanici etc. Comitetul U.T.C. și-a propus — și acțiunea va avea loc în începutul lunii octombrie — să organizeze o consfătuire cu toți tinerii noi veniți pe șantier. Ce se va discuta atunci? O problemă foarte importantă. Conducătorii șantierului, constructorii cu experiență, tinerii care au venit înaintea lor pe

Sesiunea O. N. U.

Întâlnire Corneliu Mănescu - Couve de Murville

În cadrul activității pe care o desfășoară la New York delegația română la cea de-a 21-a sesiune a Adunării Generale...

cea de-a XXI-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. a avut, de asemenea, o întrevedere cu ministrul de externe al Mexicului...

Dezbaterile privind situația din Africa de sud-vest

În ședința din seara zilei de 27 septembrie a Adunării Generale a O.N.U., consacrată examinării situației din Africa de sud-vest...

chuanaland, Basutoland și Swaziland, după ce acestea vor obține independența, va fi considerată drept „un act de agresiune”...

Bilanțul convorbirilor Erhard - Johnson

France Presse: „Semi-eșec”

Marți s-au încheiat convorbirile oficiale de două zile de la Casa Albă dintre președintele S.U.A., Lyndon Johnson...

În comunicatul comun dat publicității se subliniază că schimbările de păreri dintre cei doi oameni de stat „au dus la încheierea unor acorduri de principiu în problemele majore în discuție”...

Correspondentul la Washington al agenției France Presse apreciază că cea de a cincea vizită a cancelarului Erhard în Statele Unite s-a soldat, printre altele, cu un acord...

DIN VIAȚA TINERETULUI LUMII

Unliunea națională a studenților din Brazilia a anulat ordinul de grevă dat anterior, anunțând că această măsură este determinată de necesitatea „reorganizării” mișcării de protest a studenților...

Conferința Uniunii interparlamentare

La Teheran se desfășoară lucrările celei de-a 55-a Conferințe a Uniunii interparlamentare. Din Republica Socialistă România, la sesiune participă o delegație condusă de prof. dr. Tudor Drăganu...

R. P. D. COREEANĂ. — Culesul strugurilor la cooperativa agricolă Ryongsung

Simplă ajustare bugetară?

Cees ce era nu de mult un desiderat destul de nebulos, adus în discuție cu aplomb de stînga laburistă, prelat parțial și cu teamă de guvernul de la Londra și transformat în subiectul unor dintre cele mai aprige dispute cu opoziția conservatoare...

Cu ce vor compensa insulele britanice diminuarea inevitabilă a influenței lor în spațiul extraeuropean? Mulți observatori consideră că slăbirea interesului, indiferent din ce motive, pentru o strategie globală covârșitoare va determina Anglia să se întoarcă cu fața spre Europa...

I. MANEA

Mașina de fabricat idoli

În urma altor vedete ale ecranului sau discului francez Martine Carol, Brigitte Bardot, Jacques Charrier...

CUVÎNTAREA LUI JANOS KADAR

BUDAPEȘTA 28 (Agerpres). — Luind cuvîntul la festivitatea de la Academia militară „Zrínyi Miklós” din Budapeșta, prilejuită de împlinirea diplomelor absolvenților din acest an, Janos Kadar, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., a vorbit despre importanța Armatei populare...

Soldații filipinezi debarcați pe coasta Vietnamului de sud

PE SCURT

MINISTRUL Afacerilor Externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, șeful delegației române la cea de-a 21-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., a avut marți dimineața o întrevedere cu Thant, secretarul general al Organizației Națiunilor Unite...

OLANDA. — Momentul recuperării submarinului vest-german „Hal” de către vaporul „Magnus”

Ky părea în culmea entuziasmului. Urnele de vot pe care le-au umplut subalternii săi potrivit unor procedee clasice în materie de fraudă electorală...

Lăudăroșenia marionetelor n-a fost luată în serios nici chiar de către cei obișnuiți să închiadă ochii în fața realităților sud-vietnameze. În fond, nu se putea omite faptul că „votul” s-a desfășurat în condițiile în care patru cincimi din teritoriul Vietnamului de sud se găseau sub controlul Frontului Național de Eliberare...

te... Populația era expusă la presiuni violente din partea unor autorități locale dornice să placă guvernului și care au umflat cifrele adăugînd cantități masive de buletine de vot în locul cetățenilor care nu s-au prezentat la urne...

„ALEȘII” DE LA SAIGON. — Din masa arădă electorală s-a născut o „adunare constituțională” care la Saigon i s-a făcut o teribilă reclamă în speranța că regimul va obține fațada legală de care duce evidentă lipsă. Scribii lui Ky s-au chinat în zilele din urmă se vorba ca noul organism să dispună și de unele prerogative legislative...

vîntul hotărîrilor în ceea ce privește... hotărîrile „adunării constituante”. Săptămînalul britanic ECONOMIST comentează malitios: „De fapt, nimic n-ar fi fost esențial deosebit dacă guvernul ar fi numit pur și simplu un comitet care să elaboreze constituția”...

PREȘedintele Filipinelor, Ferdinand Marcos, a sosit miercuri la Tokio într-o vizită oficială de 5 zile. Președintele filipinez va avea o serie de convorbiri cu membrii guvernului japonez asupra unor probleme privind situația internațională și perspectivele relațiilor economice dintre cele două țări...